

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI (trzecia izba)

z dnia 31 maja 2006 r.*

W sprawie T-15/05

Wim De Waele, zamieszkały w Brugii (Belgia), reprezentowany przez adwokatów P. Maeyaerta, S. Granata i R. Vermeire'a,

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), reprezentowanemu przez W. Verburga, działającego w charakterze pełnomocnika,

strona pozwana,

mającej za przedmiot skargę na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 16 listopada 2004 r. (sprawa R 820/2004-1), dotyczącą rejestracji trójwymiarowego znaku towarowego w kształcie kielbasy w charakterze wspólnotowego znaku towarowego,

* Język postępowania: niderlandzki.

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI
WSPÓLNOT EUROPEJSKICH (trzecia izba),

w składzie: M. Jaeger, prezes, V. Tiili i O. Czúcz, sędziowie,
sekretarz: J. Plingers, administrator,

po zapoznaniu się ze skargą złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 18 stycznia 2005 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedzią na skargę złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 29 kwietnia 2005 r.,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 30 listopada 2005 r.,

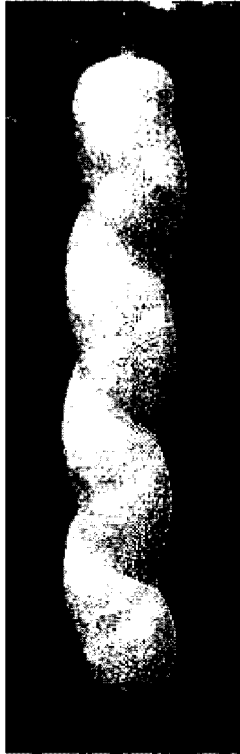
wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

- 1 W dniu 13 lutego 2003 r., na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1), z późn. zm., skarżący złożył w Urzędzie Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego.

- 2 Znakiem towarowym, o którego rejestrację wniesiono, jest przedstawiony poniżej trójwymiarowy kształt:

- 3 Towary, dla których wniesiono o rejestrację znaku towarowego, należą do klas 18, 29 i 30 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., zrewidowanego i zmienionego, i odpowiadają następującemu opisowi:

— klasa 18: „jelita do wyrobu wędlin”,

- klasa 29: „mięso, ryby, drób i dziczyzna; wędliny; konserwowane, suszone i gotowane owoce i warzywa; konserwy mięsne, rybne, z drobiem i z dziczyzną; nabiał, w tym sery, musy i mrożone kremy”,

 - klasa 30: „wyroby cukiernicze; wyroby z czekolady; sosy (przyprawy); musztarda; majonez”.
- 4 Decyzją z dnia 15 lipca 2004 r. ekspert odrzucił zgłoszenie w części z uwagi na to, że zgłoszony znak towarowy pozbawiony jest charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 dla jelit do wyrobu wędlin, mięsa, drobiu i dziczyzny, wędlin, nabiału, w tym serów, wyrobów cukierniczych i wyrobów z czekolady.
- 5 W dniu 14 września 2004 r., na podstawie art. 57–62 rozporządzenia nr 40/94, skarżący wniósł do OHIM odwołanie od decyzji eksperta.
- 6 Decyzją z dnia 16 listopada 2004 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”) Pierwsza Izba Odwoławcza OHIM zmieniła decyzję eksperta w części, stwierdzając, że zgłoszony znak towarowy posiada charakter odróżniający dla nabiału, w tym serów. W odniesieniu do innych towarów objętych zgłoszeniem Izba Odwoławcza uznała, że okoliczność, iż spiralny wygląd zgłoszonego kształtu jest trochę bardziej uwydatniony niż w przypadku kształtów zwyczajowo występujących w obrocie, nie wystarcza, aby nadać mu wystarczająco specyficzny wygląd, który mógłby umożliwić konsumentowi postrzeżenie go w sposób niedwuznaczny jako wskazówki pochodzenia rozpatrywanych towarów.

Przebieg postępowania i żądania stron

7 Skarżący wnosi do Sądu o:

- zmianę i częściowe stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części dotyczącej towarów „jelita do wyrobu wędlin”, należących do klasy 18, lub przynajmniej w części dotyczącej towarów „jelita do wyrobu wędlin przeznaczone dla nabywców wyspecjalizowanych”,

- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

8 OHIM wnosi do Sądu o:

- oddalenie skargi,

- obciążenie skarżącego kosztami postępowania.

Co do prawa

Argumenty stron

9 Skarżący podnosi jedyny zarzut, oparty na naruszeniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.

- 10 Jeśli chodzi o właściwy krąg odbiorców, skarżący podnosi, że składa się on z osób zawodowo trudniących się wyrobem wędlin i krytykuje fakt, że Izba Odwoławcza uznała, iż nawet jeśli właściwy krąg odbiorców faktycznie składa się z osób zawodowo trudniących się wyrobem wędlin, to argument ten nie wpływa na ocenę charakteru odróżniającego zgłoszonego znaku towarowego. W tym zakresie skarżący przypomina, że zgodnie z orzecznictwem Sądu osoby wyspecjalizowane uznaje się za posiadające większą wiedzę i bardziej uważne niż odbiorcy ogólnie [wyroki Sądu z dnia 9 października 2002 r. w sprawie T-173/00 KWS Saat przeciwko OHIM (Odcień oranżu), Rec. str. II-3843, oraz z dnia 26 listopada 2003 r. w sprawie T-222/02 HERON Robotunits przeciwko OHIM (ROBOTUNITS), Rec. str. II-4995].
- 11 W odniesieniu do charakteru odróżniającego zgłoszonego znaku towarowego skarżący twierdzi, że stanowiący znak kształt jelit do wyrobu wędlin jest wyjątkowy i w konsekwencji pozwala na odróżnienie towarów skarżącego od jakichkolwiek innych towarów występujących na rynku, jak również na ich rozpoznanie. Zdaniem skarżącego kształt ten może zatem pełnić podstawową funkcję znaku towarowego, jaką jest identyfikowanie pochodzenia towaru lub usługi w celu umożliwienia konsumentowi, który nabywa dany towar lub daną usługę, dokonania przy następnym zakupie tego samego wyboru, jeżeli doświadczenie okazało się pozytywne lub też odmiennego wyboru, jeśli było ono negatywne.
- 12 Ponadto skarżący utrzymuje, że właściwy w niniejszym przypadku krąg odbiorców, który składa się z producentów kielbasy, musi sprostać technicznemu wymogowi pakowania towarów, a w konsekwencji przywiązuje dużą wagę do oryginalnych opakowań towarów i wykazuje duże zainteresowanie takimi opakowaniami.
- 13 Dodatkowo skarżący podnosi, że kształt będący przedmiotem zgłoszenia wykazuje charakter odróżniający, nawet gdyby przyjąć, że docelowy krąg odbiorców składa się także z przeciętnych konsumentów. Utrzymuje on, iż z orzecznictwa wynika, że

przeciętny konsument jest całkowicie zdolny do postrzegania kształtu opakowania niektórych towarów jako wskazówki ich pochodzenia handlowego, o ile kształt ten jest wystarczająco charakterystyczny, aby przykuć jego uwagę [wyroki Sądu z dnia 3 grudnia 2003 r. w sprawie T-305/02 Nestlé Waters France przeciwko OHIM (Kształt butelki), Rec. str. II-5207, pkt 34, oraz z dnia 24 listopada 2004 r. w sprawie T-393/02 Henkel przeciwko OHIM (Kształt biało-przezroczystego flakonu), Zb.Orz. str. II-4115, pkt 34]. W tym zakresie skarżący powołuje się na występującą w doktrynie opinię, zgodnie z którą etykietowanie nie odgrywa dla konsumenta rozstrzygającej lub decydującej roli, gdyż przywiązuje on większą wagę do kształtu towaru.

- 14 Skarżący twierdzi, że w niniejszym przypadku objęty zgłoszeniem kształt jest wystarczająco charakterystyczny, ponieważ nie występuje obecnie na rynku światowym, a kielbasy w 99 % sprzedawane są w kształcie prostych lub zawijanych cylindrów. Tak więc z uwagi na to, że omawiany kształt w znaczny sposób odbiega od zwyczajów panujących w sektorze opakowań wędlin, właściwie poinformowany i dostatecznie uważny i rozsądny przeciętny konsument powinien — bez przeprowadzania analizy i wykazywania szczególnego poziomu uwagi — odróżnić kształt objęty zgłoszeniem od kształtów obecnie występujących na rynku (wyrok Trybunału z dnia 7 października 2004 r. w sprawie C-136/02 P Mag Instrument przeciwko OHIM, Zb.Orz. str. I-9165, pkt 31 i 32).
- 15 Skarżący utrzymuje ponadto, że już w przeszłości zostało orzeczone, iż ocena charakteru odróżniającego trójwymiarowych znaków towarowych składających się z kształtu samego towaru nie różni się od oceny w przypadku innych kategorii znaków towarowych, a wspólnotowy znak towarowy nie musi być bezwzględnie rezultatem procesu twórczego i nie opiera się na elemencie oryginalności lub fantazji, ale na zdolności indywidualizowania towarów lub usług na rynku względem towarów lub usług tego samego rodzaju oferowanych przez konkurentów [wyroki Sądu z dnia 31 stycznia 2001 r. w sprawie T-135/99 Taurus-Film przeciwko OHIM (Cine Action), Rec. str. II-379, pkt 31, z dnia 27 lutego 2002 r. w sprawie T-79/00 Rewe-Zentral przeciwko OHIM (LITE), Rec. str. II-705, oraz ww. wyrok w sprawie Kształt butelki, pkt 40].

- 16 Skarżący podnosi wreszcie, że OHIM i urząd ds. znaków towarowych w Beneluksie dopuścili rejestrację trójwymiarowych znaków towarowych w sektorze spożywczym.
- 17 OHIM wskazuje, że okoliczność, iż właściwy krąg odbiorców składa się z producentów wędlin, nie ma w niniejszej sprawie żadnego wpływu na ocenę charakteru odróżniającego omawianego kształtu jako znaku towarowego dla jelit do wyrobu wędlin, ponieważ wspomniani producenci nabywają jelita konieczne do pakowania ich wyrobów zawsze mając na względzie konsumenta końcowego. OHIM stwierdza, że w konsekwencji należy również wziąć pod uwagę końcowych konsumentów wędlin [wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2003 r. w sprawach połączonych T-324/01 i T-110/02 Axions i Belce przeciwko OHIM (Kształt brązowego cygara i kształt sztabki złota), Rec. str. II-1897, pkt 31].
- 18 W odniesieniu do charakteru odróżniającego zgłoszonego znaku towarowego OHIM stwierdza, że objęty zgłoszeniem kształt stanowi jedynie wariant zwyczajowych kształtów rozpatrywanych towarów, który jest zbliżony do najbardziej prawdopodobnego kształtu, jaki przybierze sam towar, a zatem nie pozwoli on właściwie poinformowanemu przeciętnemu konsumentowi wędlin na odróżnienie — bez przeprowadzenia analizy i wykazania szczególnego poziomu uwagi — opakowanych wędlin w kształcie objętym zgłoszeniem skarżącego od opakowanych wędlin innych przedsiębiorstw (ww. wyrok w sprawie Mag Instrument przeciwko OHIM, pkt 32).
- 19 Wreszcie odnosząc się do swoich wcześniejszych decyzji i decyzji urzędu Beneluksu, OHIM przypomina, że zgodnie z orzecznictwem zdolność rejestracyjną oznaczenia jako wspólnotowego znaku winna być oceniana wyłącznie na podstawie rozporządzenia nr 40/94, zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez sąd wspólnotowy, a nie na podstawie wcześniejszej praktyki decyzyjnej izb odwoławczych lub organów krajowych.

Ocena Sądu

- 20 Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 nie są rejestrowane „znaki towarowe, które pozbawione są jakiegokolwiek odróżniającego charakteru”. W świetle orzecznictwa charakter odróżniający znaku towarowego należy oceniać po pierwsze w odniesieniu do towarów i usług, dla których wniesiono o rejestrację, i po drugie w odniesieniu do sposobu postrzegania go przez zainteresowany krąg odbiorców [ww. wyrok w sprawie Kształt butelki, pkt 29, oraz wyrok Sądu z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie T-399/02 Eurocermex przeciwko OHIM (Kształt butelki piwa), Rec. str. II-1391, pkt 19].
- 21 Odnosząc się w pierwszej kolejności do towarów, dla których wniesiono o rejestrację, należy uściślić, że mimo odmowy przez Izbę Odwoławczą rejestracji zgłoszonego znaku towarowego dla pewnej liczby zgłoszonych towarów, skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności jedynie w zakresie odmowy rejestracji znaku dla jelit do wyrobu wędlin, należących do klasy 18, lub przynajmniej dla jelit do wyrobu wędlin przeznaczonych dla nabywców wyspecjalizowanych.
- 22 W tym zakresie należy przypomnieć, że wniosek o stwierdzenie nieważności obejmujący jedynie niektóre towary, dla których izba odwoławcza odmówiła rejestracji, stanowi wyłącznie wniosek o częściowe stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, a zatem nie jest on jako taki niezgodny z wynikającym z art. 135 § 4 regulaminu Sądu zakazem zmiany na etapie postępowania przed Sądem przedmiotu sporu przed izbą odwoławczą. W istocie w drodze takiego wniosku skarżący nie domaga się, by Sąd orzekł w przedmiocie innych żądań niż te, które były rozpatrywane przez izbę odwoławczą [zob. podobnie wyroki Sądu z dnia 5 marca 2003 r. w sprawie T-194/01 Unilever przeciwko OHIM (Owalna tabletką), Rec. str. II-383, pkt 14–16, oraz z dnia 24 listopada 2005 r. w sprawie T-135/04 GfK przeciwko OHIM — BUS (Online Bus), Zb.Orz. str. II-4865, pkt 12 i 13].

23 Jeśli chodzi o sformułowany tytułem ewentualnym wniosek o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części dotyczącej odmowy rejestracji znaku towarowego dla jelit do wyrobu wędlin przeznaczonych dla nabywców wyspecjalizowanych, Sąd stwierdza, że nie ma potrzeby odróżniania jelit bez jakiegokolwiek doprecyzowania od „jelit do wyrobu wędlin przeznaczonych dla nabywców wyspecjalizowanych”, ponieważ skoro puste jelita do wyrobu wędlin nie są jako takie towarami powszechnego użytku, każda osoba nabywająca je — czy to będzie wyspecjalizowany producent wędlin, czy też podmiot prywatny — będzie z pewnością miała pewną znajomość tego sektora.

24 Odnosząc się następnie do właściwego kręgu odbiorców, Izba Odwoławcza uznała, że „z uwagi na charakter towarów właściwy krąg odbiorców składa się zarówno z konsumentów końcowych ogólnie, jak i z osób zawodowo trudniących się wyrobem wędlin”, ponieważ „o ile jelita do wyrobu wędlin są wykorzystywane przez osoby zawodowo trudniące się ich wyrobem — rzemieślników czy wytwórców przemysłowych — do pakowania wyrobów wędliniarskich, takich jak kielbasy lub kielbaski, o tyle inne towary objęte [wnioskiem o rejestrację] stanowią towary przeznaczone do powszechnej konsumpcji, nabywane na potrzeby życia codziennego w całej Wspólnocie”. Ekspert, którego sposób rozumowania został wyraźnie potwierdzony przez Izbę Odwoławczą, uzasadnił konieczność uwzględnienia przy ocenie charakteru odróżniającego znaku towarowego w odniesieniu do jelit do wyrobu wędlin sposobu postrzegania przez konsumentów końcowych, wskazując, że „nawet jeśli co do zasady osoby nabywające te towary mają w tym zakresie pewną wiedzę i nie są konsumentami końcowymi ogólnie, to zakupu tego dokonuje się niemniej z zamiarem późniejszej sprzedaży tych towarów konsumentom końcowym”.

25 Skarżący zarzuca Izbie Odwoławczej, że dokonała oceny charakteru odróżniającego zgłoszonego znaku towarowego w odniesieniu do sposobu postrzegania przez konsumenta końcowego, podczas gdy sama przyznała, że jelita do wyrobu wędlin są nabywane przez osoby zawodowo trudniące się wyrobem wędlin.

- 26 W tym zakresie należy przypomnieć, że jeśli chodzi o towary umożliwiające pakowanie innych towarów, to w przeszłości zostało już orzeczone, że nawet jeśli co do zasady nabywcami tych towarów są osoby zawodowo trudniące się daną działalnością, to zakupu tego dokonuje się niemniej z zamiarem późniejszej sprzedaży opakowanych towarów konsumentom końcowym, a zatem sposób postrzegania przez tych ostatnich również winien być brany pod uwagę (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Kształt brązowego cygara i kształt sztabki złota, pkt 31).
- 27 Argument skarżącego, zgodnie z którym jelita sprzedaje on wyłącznie producentom wędlin, nie może podważać tej analizy. Należy bowiem zauważyć, że końcowe produkty muszą zostać opakowane, przyjmując kształt opakowania, tak że trójwymiarowy znak towarowy chroniący kształt tego opakowania może być używany niezależnie od tego, czy mamy do czynienia ze znakiem towarowym opakowania, czy ze znakiem towarowym końcowych produktów. Tak więc jeśli wytwórca opakowania będący właścicielem znaku towarowego sprzedaje swe towary kilku producentom produktu końcowego, tak jak to utrzymuje skarżący, to wspomniany znak towarowy będzie mógł stanowić wyłącznie wskazówkę pochodzenia opakowania i tylko dla samych producentów produktu końcowego. W istocie w takim przypadku konsumenci produktów końcowych, którzy ujrzą towary mające ten sam kształt, ale nie to samo pochodzenie handlowe, nie będą mogli ustalić związku między kształtem towaru a jego pochodzeniem handlowym. Jeśli natomiast, jak to miało miejsce w ww. sprawach Kształt brązowego cygara i kształt sztabki złota oraz Kształt biało-przezroczystego flakonu, mamy do czynienia z jednym tylko wytwórcą produktów końcowych, który wykorzystuje dany kształt, to kształt ten będzie mógł być używany — pod warunkiem że będzie wystarczająco odróżniający — w charakterze znaku towarowego końcowego produktu.
- 28 Używanie znaku towarowego jako znaku towarowego opakowania lub jako znaku towarowego produktu końcowego jest wynikiem dokonanego przez uprawnionego ze znaku towarowego wyboru handlowego, który może następnie zostać zmieniony po rejestracji znaku i nie może mieć zatem jakiegokolwiek wpływu na ocenę jego zdolności rejestracyjnej [zob. podobnie wyrok Sądu z dnia 2 lipca 2002 r. w sprawie T-323/00 SAT.1 przeciwko OHIM (SAT.2), Rec. str. II-2839, pkt 45, oraz ww. wyrok w sprawie Kształt brązowego cygara i kształt sztabki złota, pkt 36 i 40].

- 29 Tak więc nawet jeśli skarżący zapewnia, że sprzedaży swoich jelit do wyrobu wędlin dokonuje na rzecz kilku producentów wędlin, może on z łatwością zmienić ten wybór po uzyskaniu rejestracji, sprzedając swój towar wyłącznie jednemu producentowi wędlin lub wytwarzając własne wędliny. Oznaczałoby to zatem, że kształt zarejestrowany dla jelit byłby używany jako znak towarowy pakowanych przez niego wyrobów wędliniarskich i to bez przeanalizowania charakteru odróżniającego tego znaku względem konsumentów tych towarów.
- 30 W konsekwencji Izba Odwoławcza nie naruszyła prawa, uznając, że krąg odbiorców właściwy dla oceny charakteru odróżniającego znaku towarowego zgłoszonego dla jelit do wyrobu wędlin składa się zarówno z osób zawodowo trudniących się wyrobem wędlin, jak i konsumentów końcowych ogólnie.
- 31 Należy zatem dokonać badania, czy Izba Odwoławcza mogła słusznie dojść do przekonania, że zgłoszony znak towarowy pozbawiony jest charakteru odróżniającego po pierwsze w odniesieniu do jelit do wyrobu wędlin i, jak to wynika z pkt 27–29 powyżej, również samych wędlin oraz po drugie w odniesieniu do sposobu postrzegania przez zdefiniowany powyżej właściwy krąg odbiorców.
- 32 W tym zakresie należy na wstępie przypomnieć, że nawet jeśli kryteria oceny charakteru odróżniającego trójwymiarowych znaków towarowych tworzonych przez kształt samego towaru nie różnią się od kryteriów oceny znajdujących zastosowanie w przypadku innych kategorii znaków towarowych, to sposób postrzegania przez właściwy krąg odbiorców nie zawsze jest taki sam w przypadku trójwymiarowego znaku towarowego tworzonych przez kształt samego towaru, co w przypadku słownego lub graficznego znaku towarowego, który stanowi oznaczenie niemające związku z wyglądem oznaczanych nim towarów. Przeciętni konsumenci nie mają bowiem w zwyczaju — wobec braku jakiegokolwiek elementu graficznego lub słownego — domyślać się pochodzenia towarów na podstawie ich kształtu czy kształtu ich opakowania i dlatego w przypadku takiego trójwymiarowego znaku towarowego ustalenie charakteru odróżniającego może okazać się trudniejsze niż w przypadku słownego lub graficznego znaku towarowego (wyrok Trybunału z dnia

29 kwietnia 2004 r. w sprawach połączonych C-456/01 P i C-457/01 P Henkel przeciwko OHIM, Rec. str. I-5089, pkt 38, oraz ww. wyrok w sprawie Mag Instrument przeciwko OHIM, pkt 30).

- 33 Odnosząc się w szczególności do trójwymiarowych znaków towarowych stanowiących opakowania towarów pakowanych w handlu z przyczyn związanych z samą naturą produktu, Trybunał orzekł, iż powinny one pozwalać przeciętnemu konsumentowi tych towarów, właściwie poinformowanemu, dostatecznie uważnemu i rozsądnemu, na odróżnienie ich od towarów pochodzących z innych przedsiębiorstw bez przeprowadzania analizy czy porównania i bez wykazywania szczególnego poziomu uwagi (zob. podobnie wyrok Trybunału z dnia 12 lutego 2004 r. w sprawie C-218/01 Henkel, Rec. str. I-1725, pkt 53). W konsekwencji kształtowi opakowania takich towarów można przypisać charakter odróżniający wyłącznie wtedy, gdy wskazówkę pochodzenia danych towarów można w nim dostrzec natychmiast. Aby miało to miejsce, dany znak towarowy musi znacznie się różnić od norm lub zwyczajów panujących w danym sektorze (ww. wyrok w sprawie Henkel przeciwko OHIM, pkt 39, oraz ww. wyrok w sprawie Mag Instrument przeciwko OHIM, pkt 31).
- 34 W zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza w pierwszej kolejności opisała zgłoszony znak towarowy jako „podłużny kształt przypominający pasmo przędzy lub zwykły warkocz ukazujący cztery odcinki długości zmniejszające się od góry do dołu”. Następnie uznała ona, że ten znak towarowy nie ma charakteru odróżniającego, stwierdzając, że „nawet jeśli prawdą jest, że wskazane przez eksperta przykłady [wędlin] nie są całkowicie identyczne kształtem z tym, rozpatrywanym w niniejszej sprawie [...], to nie różnią się od niego w sposób znaczny”. Ponadto Izba Odwoławcza stwierdziła, że „dla konsumenta końcowego niewykazującego szczególnego poziomu uwagi sznurowana kielbasa o podłużnym kształcie, jak to najczęściej ma miejsce w przypadku kielbas nazywanych „wiejskimi”, niezaprzeczalnie może wyglądać jak pasmo przędzy [oraz że] często można spotkać [...] nadziewane lub nie pieczenie wołowe, jak również zawijane i sznurowane filety z indyka lub kurczaka mniej więcej w kształcie spiralnym (boeuf à la ficelle)”. Tak więc Izba Odwoławcza uznała, że „sam fakt, iż w niniejszym przypadku spleciony wygląd jest trochę bardziej uwydatniony, nie wystarczy, aby nadać rozpatrywanemu kształtowi wystarczająco szczególny wygląd, który mógłby umożliwić konsumentowi dostrzeżenie w nim w sposób niedwuznaczny wskazówki pochodzenia omawianych towarów”.

- 35 W pierwszej kolejności skarżący kwestionuje dokonany przez Izbę Odwoławczą opis zgłoszonego znaku towarowego, gdyż jego zdaniem rozpatrywanego kształtu w żaden sposób nie można porównać do pasma przędzy lub splecionego sznura.
- 36 Sąd stwierdza jednak, że wspomniany opis jest bardzo podobny do przedstawionego przez samego skarżącego we wniosku o rejestrację, w którym wskazał on, że znak towarowy „stanowi kształt towaru” i że „charakteryzuje się splotem w kształcie pasma przędzy”. W każdym razie, jak przypomina OHIM, opis ten nie jest istotny dla oceny charakteru odróżniającego rozpatrywanego kształtu, ponieważ przedmiotem tego badania winien być jedynie kształt w postaci przedstawionej w pkt 2 powyżej.
- 37 Skarżący zaprzecza następnie temu, by zgłoszony znak towarowy był pozbawiony charakteru odróżniającego, i podnosi, że kształt, o którego rejestrację wnosi, składający się w jego mniemaniu z geometrycznego motywu w romby, jest wyjątkowy oraz że z uwagi na to, iż na rynku światowym nie istnieje jakikolwiek porównywalny z nim kształt, różni się on w sposób znaczny od wszelkich kształtów jelit i wędlin występujących i przyjętych w tym sektorze.
- 38 W tym zakresie trzeba przypomnieć, że dla celów oceny, czy rozpatrywany kształt jelita może być postrzegany przez odbiorców jako wskazówka pochodzenia towarów, należy dokonać analizy całościowego wrażenia wywieranego przez wygląd wspomnianego jelita (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Kształt biało-przezroczystego flakonu, pkt 37). Ponadto, jak to przypominała Izba Odwoławcza, nowatorstwo lub oryginalność nie stanowią istotnych kryteriów oceny charakteru odróżniającego znaku towarowego, ponieważ aby trójwymiarowy znak towarowy mógł zostać zarejestrowany nie wystarczy, by był on oryginalny, ale musi się on znacznie

odróżniać od podstawowych kształtów danego towaru powszechnie używanych w obrocie i nie może przypominać zwykłego wariantu tych kształtów (ww. wyrok w sprawie Kształt brązowego cygara i kształt sztabki złota, pkt 44).

- 39 Jeśli chodzi o kształt objęty zgłoszeniem w niniejszej sprawie, należy stwierdzić, że całościowe wrażenie wywierane przez zgłoszony znak towarowy jest zdominowane przez jego podłużny charakter i że jego spleciony wygląd jest mniej dostrzegalny na pierwszy rzut oka. Podłużny kształt stanowi wszakże najbardziej zwyczajowy kształt jelit i wędlin, tak jak to ukazują przykłady przedstawione przez OHIM. Również jego powierzchnia nie odróżnia się istotnie od podstawowych kształtów wykorzystywanych w sektorze wędliniarskim. Jak wskazała Izba Odwoławcza, w obrocie występują wędliny o podłużnym i sznurowanym kształcie przypominające wyglądem warkocz, takie jak kiełbasa nazywana „wiejską”, oraz inne towary sprzedawane jako zawijane i sznurowane mniej lub bardziej w kształcie spirali, której powierzchnia zbliżona jest do powierzchni zgłoszonego znaku towarowego. Towary te mają zatem powierzchnię, tak jak w przypadku kształtu zgłoszonego przez skarżącego, charakteryzującą się wyłobieniami tworzącymi różne, powtarzające się motywy geometryczne.
- 40 A zatem kształt, którego rejestracji domaga się skarżący, różni się od kształtów powszechnie używanych w rozpatrywanym sektorze wyłącznie faktem, że jego motywy geometryczne są bardziej wydatne. Jak słusznie stwierdziła Izba Odwoławcza, spleciony wygląd zgłoszonego znaku towarowego jest jedynie trochę bardziej uwydatniony niż w przypadku kształtu innych wędlin i wobec tego, że jego inne cechy nie są w żaden sposób niezwykle, nie wystarcza to, by rozpatrywanemu kształtowi opakowania nadać wystarczająco szczególny ogólny wygląd mogący umożliwić konsumentowi postrzeganie go w sposób niedwuznaczny jako wskazówki pochodzenia omawianych towarów (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Henkel, pkt 49). Zgłoszony kształt wydaje się więc być wariantem podstawowych kształtów wędlin, a zatem nawet jeśli nie istnieją identyczne kształty, to nie umożliwi on właściwemu kręgowi odbiorców odróżnienia — bez przeprowadzenia analizy lub porównania i bez wykazania szczególnego poziomu uwagi — jelit sprzedawanych przez skarżącego lub pakowanych przez niego wędlin od towarów innych przedsiębiorstw.

- 41 W odniesieniu do argumentu skarżącego, zgodnie z którym z orzecznictwa wynika, że przeciętny konsument jest świadomy używania kształtu opakowania danych towarów jako wskazówki pochodzenia handlowego, wystarczy stwierdzić, że w przywołanym przez skarżącego orzecznictwie Sąd w żaden sposób nie dał do zrozumienia, że konsumenci końcowi są zapoznani z kształtem opakowania wszystkich towarów powszechnego użytku, a jedynie ograniczył swą ocenę do towarów rozpatrywanych w tamtym przypadku. W niniejszej sprawie nic nie prowadzi do wniosku, że producenci jelit lub wędlin próbują odróżniać własne towary przy pomocy kształtu jelit i że w związku z tym producenci wędlin i konsumenci są zdolni identyfikować kształt jelit i wędlin jako wskaźnik pochodzenia. A zatem argument ten winien zostać odrzucony.
- 42 Jeżeli chodzi o argument oparty na fakcie, że OHIM dokonywał już rejestracji trójwymiarowych znaków towarowych w sektorze spożywczym, należy przypomnieć, że wydawanie przez izby odwoławcze decyzji dotyczących rejestracji oznaczenia jako wspólnotowego znaku towarowego wchodzi, na mocy rozporządzenia nr 40/94, w zakres kompetencji ograniczonej, a nie uprawnień dyskrecyjnych. Tak więc zdolność rejestracyjna oznaczenia jako wspólnotowego znaku towarowego powinna być oceniana wyłącznie na podstawie tego rozporządzenia, zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez sąd wspólnotowy, a nie na podstawie wcześniejszej praktyki izb odwoławczych [wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2002 r. w sprawie T-106/00 Streamserve przeciwko OHIM (STREAMSERVE), Rec. str. II-723, pkt 66, oraz ww. wyrok w sprawie Kształt brązowego cygara i kształt sztabki złota, pkt 51].
- 43 O ile z pewnością możliwe jest, że zawarte we wcześniejszej decyzji podstawy faktyczne lub prawne mogą stanowić argument popierający zarzut oparty na naruszeniu przepisu rozporządzenia nr 40/94, o tyle skarżący nie podniósł, że w decyzjach, na które się powołał, zostały zawarte podstawy, które mogłyby podważyć ocenę dokonaną przez Izbę Odwoławczą, a jedynie ograniczył się do wskazania, że te znaki towarowe odnosiły się do towarów z sektora spożywczego (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Kształt brązowego cygara i kształt sztabki złota, pkt 52).

44 Wreszcie w odniesieniu do argumentu opartego na fakcie, że niektóre organy krajowe dopuściły wcześniej rejestrację trójwymiarowych znaków towarowych w sektorze spożywczym, należy przypomnieć, że wspólnotowy system znaków towarowych jest systemem autonomicznym, składającym się ze zbioru norm i zmierzającym do osiągnięcia szczególnych dla niego celów, a jego stosowanie jest niezależne od wszystkich systemów krajowych [wyroki Sądu z dnia 5 grudnia 2000 r. w sprawie T-32/00 Messe München przeciwko OHIM (electronica), Rec. str. II-3829, pkt 47, oraz z dnia 24 listopada 2005 r. w sprawie T-346/04 Sadas przeciwko OHIM — LTJ Diffusion (ARTHUR I FELICIE), Zb.Orz. str. II-4891, pkt 70]. W konsekwencji zdolność rejestracyjna oznaczenia jako wspólnotowego znaku towarowego powinna być oceniana wyłącznie na podstawie właściwych przepisów prawa wspólnotowego. W każdym razie należy wskazać, że po pierwsze, krajowe rejestracje, na które powołał się skarżący, nie dotyczą rozpatrywanego trójwymiarowego znaku towarowego i po drugie, jak to już zostało stwierdzone w odniesieniu do decyzji OHIM, skarżący nie przedstawił jakiegokolwiek argumentu, który mógłby zostać wywiedziony z tych decyzji i który potwierdzałby zasadność jego skargi.

45 Z ogółu powyższych rozważań wynika, że Izba Odwoławcza nie naruszyła art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94. Skarga winna zatem zostać oddalona.

W przedmiocie kosztów

46 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżący przegrał sprawę, należy — zgodnie z żądaniem OHIM — obciążyć go poniesionymi przez OHIM kosztami.

Z powyższych względów

SĄD (trzecia izba)

orzeka, co następuje:

- 1) **Skarga zostaje oddalona.**
- 2) **Strona skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.**

Jaeger

Tiili

Czucz

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 31 maja 2006 r.

Sekretarz

Prezes

E. Coulon

M. Jaeger